

Birgit minnesbilder av pappa Arthur

Jag har inte så många minnen av pappa, jag vet inte om det beror på att jag bara var 6 år när han dog. Jag har talat med Ella om det och hon tror att det kan bero på att jag hade så många stora runt mig. Så pappa kom längre bak i kön. Jag vet inte. Men jag har inte minne av att pappa var arg, han var kanske sträng det behövdes väl med alla ungarna. Stryk har jag aldrig fått av pappa vad jag minns, men däremot i alla fall en gång av mamma (med björkris). Det behövdes väl, men det gjorde ont. Några minnen har jag i alla fall.

Det var under kriget (1940-41 tror jag) vi skulle ha källaren till skyddsrum. Pappa spikade ihop lådor som han satte för källarfönstren. Då fick jag hjälpa honom att fylla lådorna med stenar, jag var väl 4 år så jag kände min betydelsefull. Vi behövde ju inte använda ”skyddsrummet” som tur var det var ju jordgolv och rått där.

Ja, källaren var med i ett annat tillfälle. På den tiden var det ju inte nedgång till källaren inifrån huset, utan det fanns en källardörr på norra gaveln. Pappa hade gått ner i källaren och då passade jag på att stänga dörren och lägga på haspen, så pappa blev inestängd. Han sa naturligtvis till mig att öppna. Men då ville jag att han skulle be mig vackert att: Snälla Birgit öppna dörren. Det ville han inte utan sa till att öppna. Jag tjatade emot men då höjde han rösten och jag blev rädd och tog av haspen och sprang för allt vad jag var värd. Jag har hört av mamma senare i livet att pappa hade kommit in och berättat men skrattat. Jag har inte något minne av att pappa var arg på mig efteråt, kanske har jag förträngt det.

En gång fick jag följa med pappa upp till Kungälv, han skulle väl handla. Väl där uppe träffade vi en ”gubbe” från Kärra (jag kommer nu inte ihåg vem det var). Han hade kört med häst och vagn upp till Kungälv och han sa till pappa att följa med in till stallet där hästen stod. Och så fick pappa en sup. Det var ju ett stort äventyr för mig att få åka med pappa. Så när vi kom hem berättade jag om allt som jag varit med om och bl. a stallbesöket. Det föll inte mamma i smaken att pappa hade fått en hutt. Då fick jag dåligt samvete och tyckte synd om pappa. Ja, så kan det gå.

På kvällarna innan vi skulle lägga oss åt vi kvällsmat. Och en gång kommer jag ihåg att jag inte ville äta gröten som stod framför mig. Jag protesterade och då såg jag köksdörren öppnas, och där stod pappa och titta på mig. Den gröten försvann snabbt.

En otäck händelse som jag var med om var när Klarebergs folkilskne tjur kom till Björkhaga. Han var ju tjudrad med näsring i Klarebergs hage, men hade kommit loss. Rätt som det var stod han uppe på vägen framför Björkhaga, det var hemskt. Jag tror det är Kurt som berättat att han och Sven stod framför huset och försökte skrämja tjuren, men det lyckades inte. Men då kom pappa från källaren med en stor påk, gapade och skrek. På det viset fick han tjuren att vända om och springa (eller gå, jag vet inte vilket). Efter vad jag minns skulle tjuren ha varit på väg att vända sig om mot pappa, men han gapade och skrek så tjuren fortsatte framåt. Tur var det för påken som pappa hade var rutten så han kunde inte ge sig på tjuren med den. Han fick jaga den ända bort på ”backen” (grönområdet mellan huset innan Björkhaga och Björkhaga). Där kom Inspektorn på Klareberg och tog hand om odjuret. Den skräckupplevelsen satt i länge, jag vet att det tog tid innan jag vågade gå ensam utanför tomten. Jag var i 5-års ålder.

Jag har ett litet tillägg. Kerstin skriver i sin minnesanteckning att vi fick Hemvärnskola av pappa. Jag vill bara intyga att den var jättegod det var smörkola. Den kolan glömmer jag aldrig, kan få fram smaken än i denna dag.

Jag tror inte att det finns så många mer minnesbilder om pappa för tillfället i alla fall.
Men jag har bara positiva minnen om pappa, han var bra.